

Cuvântul care zidește

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

SUTAȘUL ROMAN, MODEL DE CREDINȚĂ ȘI SMERENIE

DUMINICA A 3-A DUPĂ RUSALII
(Vindecarea slugii sutașului)

†) SF. CUV. DOMETIE
CEL MILOSTIV DE LA RÂMEȚ;
SF. CUV. SISOE CEL MARE;
SF. MC. LUCIA DE LA ROMA;
SF. MC. MARIUS,
SOȚIA SA, MARTA, ȘI FIIII LOR,
AUDIFACIU ȘI AVACUM

În Duminica aceasta, prin pericopa evanghelică de la Matei, cap. 8, 5-13, ni se relatează o minune săvârșită de Mântuitorul Hristos în Capernaum. Acolo, la rugămintea unui sutaș roman care era și comandantul garnizoanei din acel oraș, Hristos Domnul, cu puterea Sa dumnezeiască, vindecă pe slujitorul acestuia care era bolnav.

Deși era de alt neam și de altă credință, sutașul roman rămâne un model de smerenie și de credință, deoarece, cu multă milostivire față de subordonatul său bolnav, are curaj și vine în fața Mântuitorului și-L roagă să vină la casa sa, să-i vindec slujitorul. Mântuitorul apreciază mult credința sutașului și rugăciunea lui fierbinte și, fără să mai ajungă la casa acestuia, i-a vindecat sluga cu puterea dumnezeiască a cuvântului Său.

Din relatarea Sfintei Evanghelii despre vindecarea sutașului din Capernaum trebuie să reținem câteva aspecte importante.

În primul rând, sutașul roman (numit așa pentru că era mai-mare peste 100 de ostași) lasă la o parte orgoliul uniformei militare, superioritatea stăpânului față de subordonatul său și devine iubitor de semeni și rugător către Mântuitorul Hristos, dar și plin de credință și smerenie în sufletul său.

Desigur că auzise de Mântuitorul Hristos și de minunile săvârșite în Capernaum, iar pe de altă parte era în relații bune cu supușii săi, locuitorii Iudeei și chiar îi ajutasese la ridicarea Sinagogii. De aceea a și îndrăznit să-i ceară Mântuitorului Hristos să vină la casa sa, căci acolo avea un subordonat bolnav. Cu multă smerenie și credință intervine la Domnul pentru vindecarea slujitorului său.

Când Hristos îi promite că va ajunge la casa sa, sutașul roman îi spune că nu este vrednic să-L primească în casa sa și îi cere: „Zi, Doamne, doar cu cuvântul și se va vindeca slujitorul meu”.

Deci vedem că sutașul roman recunoaște că Mântuitorul are putere vindecătoare și cuvântul Său poate deveni faptă. Hristos s-a mirat și s-a bucurat de credința și smerenia acestui ofițer roman și de rugăciunea lui fierbinte către Domnul pentru vindecarea slujitorului său.

Mântuitorul chiar a exclamat: „Căci nici în Israel nu am aflat atâta credință”. Reținem de asemenea că a fi binefăcător,

rugător nu ține de o anumită etnie sau credință, ci de iubirea lui Dumnezeu față de toți oamenii. Hristos a ascultat cererea acestui sutaș roman, i-a înțeles durerea pe care o avea și cu aceeași dragoste l-a ajutat și i-a vindecat slujitorul.

Pe de altă parte, pentru sutaș slujitorul bolnav era ca un frate care trebuia ajutat, de aceea a intervenit la Mântuitorul pentru el.

Sfânta Evanghelie ne mai spune că, fără să mai ajungă la casa sutașului roman, Mântuitorul, cu puterea Sa dumnezeiască, l-a vindecat în acel ceas pe slujitor, când sutașul era în dialog cu Mântuitorul.

Deci vedem câtă putere are credința, smerenia și iubirea milostivă față de aproapele nostru aflat în suferință, pentru care ne rugăm și cerem ajutor lui Dumnezeu. Fie dar ca acestea să le dobândim și noi, prin fapte bune, rugăciune fierbinte și smerenie sinceră, să devenim bineplăcuți lui Dumnezeu, spre Slava Lui și mântuirea noastră.

Amin! ❖

Pr. Eugen Morar

TINERII DIN BISERICA ȘERBAN VODĂ

Program de rugăciune în Postul Sfinților Apostoli

La finalul Postului Sfinților Apostoli, tinerii din Biserica „Șerban Vodă” au încheiat un nou program de rugăciune, continuând astfel o tradiție spirituală care le modelează caracterul și le întărește credința. Programul, desfășurat pe parcursul întregului post, a însemnat rostirea Acatistului Sfinților Apostoli zilnic.

Postul Sfinților Apostoli, cunoscut și sub numele de Postul de Vară, este unul dintre cele patru posturi mari ale Bisericii Ortodoxe. Acesta începe după Duminica Tuturor Sfinților și se încheie pe 29 iunie, la sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Deși este mai puțin cunoscut sau mediatizat decât Postul Învierii Domnului sau al Nașterii Mântuitorului, el are o importanță profundă: este o perioadă de pregătire spirituală care amintește de jertfa, truda și rugăciunea apostolilor în lucrarea lor misionară.

Pe lângă aspectul religios, acest post are și o valoare culturală. Sărbătoarea Sfinților Petru și Pavel este una dintre cele mai vechi sărbători creștine, fiind atestată încă din secolul al III-lea. Cei doi apostoli sunt considerați stâlpi ai Bisericii, iar cinstirea lor este o expresie

a recunoștinței față de efortul de răspândire a creștinismului în lume.

Poate că ați simțit și dumneavoastră cum, prin citirea despre viețile sfinților și a acatistelor dedicate lor, în mod repetat, a crescut dragostea și apropierea față de ei. Cerând mijlocirea lor în rugăciunile noastre către Dumnezeu, putem ajunge să le primim ajutorul și să îi iubim ca pe adevărați prieteni de nădejde. De cele mai multe ori, sfinții apar în viața noastră atunci când noi cunoaștem prea puțin despre ei, dar aceștia reușesc să aducă o schimbare minunată în ea.

Grupul de tineri din Biserica Șerban Vodă are deja o frumoasă tradiție, organizând acest tip de program spiritual în toate cele patru posturi de peste an: Postul Mare, Postul Adormirii

Maicii Domnului, Postul Crăciunului și Postul Sfinților Apostoli. Au simțit, așadar, roadele jertfei lor și bucuria adusă de împreună-rugăciune. Pentru ei, postul nu este doar o abținere alimentară, ci o perioadă de transformare interioară, de apropiere de Dumnezeu și de consolidare a legăturii dintre membrii comunității.

Această inițiativă este o dovadă vie că tinerii pot fi un motor al vieții spirituale dintr-o parohie, oferind un exemplu de dăruire, seriozitate și credință pentru întreaga comunitate. Participarea tinerilor la activitățile Bisericii, fie ele liturgice, sociale, culturale sau filantropice, aduce rezultate frumoase pentru Biserică, dar și pentru societate. Comuniunea lor în toate acestea le întărește curajul de a-L mărturisi pe Hristos în lumea de astăzi. **(Florinela Ivașcă, Alina-Elina Cojocariu)** ❖

Arhimandritul Efrem Vatopedinul aduce la București cinstitul cap al Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur

Arhimandritul Efrem Koutsou, starețul Mănăstirii athonite Vatoped, va aduce la București cinstitul cap al Sfântului Ioan Gură de Aur, în luna iulie. Evenimentul are loc în contextul noii sărbători care comemorează aducerea moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou la București în data de 13 iulie 1774.

Cu acest prilej, la Catedrala Patriarhală din București, acolo unde cinstitele moaște ale Cuviosului sunt păstrate, pe parcursul a câtorva zile credincioșii din Capitală și din întreaga țară sunt invitați să ia parte la un program liturgic special:

❖ **Vineri, 11 iulie**, când, după săvârșirea Sfintei Liturghii, în jurul orei 13:00, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel va întâmpina, la Catedrala Patriarhală, delegația Măn. Vatoped din Muntele Athos care va aduce în pelerinaj cinstitul cap al Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, odor ce va fi așezat spre închinarea credincioșilor lângă moaștele Cuviosului Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor.

❖ În continuare, va fi săvârșită slujba Acatistului Sf. Ioan Gură de Aur, iar de la ora 16:00, slujba Vecerniei cu Litie și Paraclisul Sf. Ioan Hrisostom.

❖ **Sâmbătă, 12 iulie 2025: 9.00-11.30** – Sfânta Liturghie și Slujba Parastasului, săvârșite în Catedrala Patriarhală; **16:00-20.00** – Slujba Privegherii în cinstea Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou.

❖ **Duminică, 13 iulie 2025: 7.00** – Procesiunea cu cinstitele moaște ale Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, Sf. Ier. Nectarie, Sf. Împărați Constantin și Elena și ale Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou și așezarea acestora, spre închinarea credincioșilor, în Baldachinul

Sfinților; **10.00-12.30** – Sfânta Liturghie, săvârșită la Altarul de Vară de un sobor de ierarhi, preoți și diaconi; **16.00-18.00** – Slujba Vecerniei și a Paraclisului Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, săvârșite în Catedrala Patriarhală.

❖ Cinstitele moaște ale Sf. Ier. Ioan Gură de Aur vor rămâne la închinare pentru credincioși până în ziua de miercuri, 16 iulie 2025.

La Mănăstirea Vatoped se păstrează cu mare cinste capul Sfântului Ioan. Un lucru minunat și vrednic de luat în seamă, în legătură cu capul Sfântului Hrisostom, ce poate fi pipăit de oricine la modul personal, este nestrăcaciunea urechii drepte. Această ureche neatinsă de stricăciune, ce apare la vedere, este posibil să aibă legătură cu o întâmplare menționată pe larg în viața sfântului. Se spune acolo că ucenicul sfântului, arhiepiscopul de mai târziu al Constantinopolului, Sfântul Proclu, l-a văzut cu ochii lui pe Apostolul Pavel aplecat asupra urechii Sfântului Ioan Hrisostom, pentru a-l îndruma în tâlcuirea epistolelor lui. ❖

6 IULIE 2025 – PROCLAMAREA LOCALĂ A CANONIZĂRII SFÂNTULUI CUVIOS DOMETIE CEL MILOSTIV DE LA RÂMET

Ne aflăm astăzi, duminică, 6 iulie 2025, într-o zi pe care Biserica Ortodoxă Română o va rememora cu recunoștință: la Mănăstirea Râmet, Sfântul Cuvios Dometie cel Milostiv de la Râmet va primi proclamarea locală a canonizării la EXACT cincizeci de ani de la plecarea sa la Domnul, tot într-o duminică, 6 iulie 1975 și va fi tot azi prăznuit pentru prima oară.

O viață plină de jertfă, pusă în slujba semenilor, mai ales a celor nevoiași – nu puțini în acele vremuri – și lui Dumnezeu. A fost un călugăr neobosit, duhovnic și povătuitor, a trăit o aleasă viață duhovnicească dusă până la jertfa de sine. Datorită smereniei sale și a dragostei față de aproapele, părintele Dometie Manolache a fost înzestrat de Dumnezeu cu mari daruri duhovnicești. Prin viața sa, s-a făcut tuturor pildă de urmat. Propovăduind prin cuvânt, dar mai ales prin faptă, oamenii din Munții Apuseni l-au urmat către Hristos, numindu-l, după adormirea sa în Domnul, „apostolul moților”.

Părintele Dometie Manolache s-a născut la 15 octombrie 1924, în comuna Bălănești, județul Buzău. A primit la botez numele Stelian. Părinții săi, Ioan și Filofteia, au avut doisprezece copii, Stelian fiind cel de-al patrulea. Ei erau oameni credincioși, apropiați de Biserică. Și-au crescut copiii cu responsabilitate, învățându-i de mici dragostea de Dumnezeu și de aproapele, cultivându-le simțul răspunderii și al muncii cinstitute. Toată familia părintelui Dometie era aplecată spre viața duhovnicească. De altfel, la un moment dat Părintele Dometie va spune: „Eu și casa mea, toți vom sluji lui Dumnezeu.” Astfel, fratele cel mare, Gheorghe, a ajuns cântăreț bisericesc, ca și tatăl, Ioan; fratele cel mic, Mihai, a devenit preot la Sibiu; Eugenia, sora părintelui, a îmbrățișat viața monahală la Măn. Râmet, primind numele Eudoxia. Mai mulți nepoți au ales calea preoției. Și nu putem să nu o pomenim pe mama Părintelui, care, după trecerea la cele veșnice a tatălui, intră și ea în mănăstire, tunsă în monahism de fiul său, primind numele Filotimia. Este una din cele 16 femei care au fost canonizate ca sfinte de Sinodul Bisericii Ortodoxe Române în ședința sa din 1 iulie 2025, cu titulatura de „Sf. Cuv. Filotimia de la Râmet, mama Sf. Cuv. Dometie cel Milostiv”, iar prăznuirea sa se va face tot în ziua de 6 iulie.

Stelian a fost atras de mic de școală și de Biserică. În anul 1937, a absolvit cele șapte clase ale școlii din comuna Târlele Filiului, din județul Brăila. Urmează Seminarul Teologic la Buzău, pe care l-a absolvit în anul 1945, ca șef de promoție.

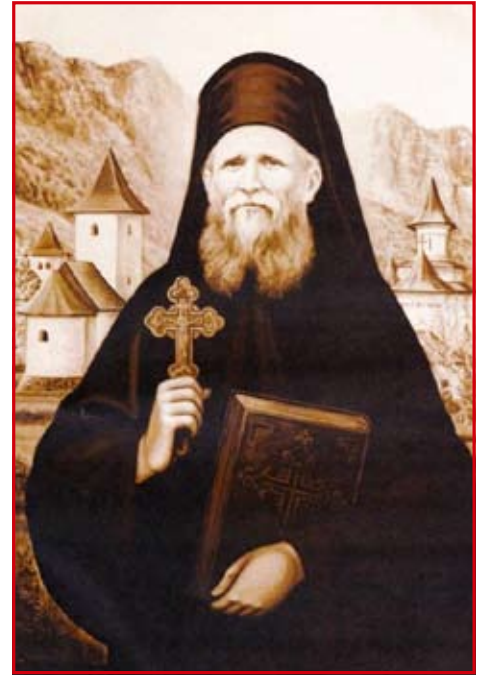
Imediat se înscrie la Facultatea de Teologie din București, pe care a absolvit-o în anul 1949, fiind declarat licențiat în teologie, cu calificativul Excepțional, sub coordonarea părintelui profesor Dumitru Stăniloae, cu tema de licență „Mărturisirea Ortodoxă a lui Petru Movilă. Studiu istorico-exegetico-dogmatic”.

Părintele Dometie a fost hirotonit diacon celib la data de 6 august 1949, la Măn. Hodoș-Bodrog din Episcopia Aradului și preot celib pe seama Măn. Prislop, la 7 august în același an, de către Episcopul Andrei Magieru.

La 14 septembrie 1949, de praznicul Înălțării Sfintei Cruci, la Măn. Prislop, părintele Arsenie Boca, în mijlocul unei mari mulțimi de credincioși, l-a călugărit pe părintele Stelian Manolache, care a devenit astfel ieromonahul Dometie, avându-l ca naș pe părintele Serafim Popescu de la Măn. Sâmbăta de Sus. În cadrul aceleiași slujbe a fost călugărit și Leonida Plămădeală, devenind monahul Antonie, viitorul Mitropolit al Ardealului, avându-l ca naș pe părintele Agaton Tudor de la Măn. Antim din București (ieroschimonahul Daniil). A participat atunci și Părintele Sofian Boghiu. Deci trei sfinți i-au fost aproape în momentul tunderii: Arsenie Boca, Serafim Popescu și Sofian Boghiu. Iar unul i-a coordonat licența și doctoratul: Dumitru Stăniloae.

În anul 1950, Părintele Dometie a fost numit stareț al Măn. Prislop, ca urmare a vacanței acestui post, în urma arestării după arestarea părintelui Arsenie Boca. În anul 1952, a fost transferat ca stareț la Măn. Afteia-Cioara, vechea ctitorie a Sfântului Sofronie. Adună pe lângă dânsul un grup de aproximativ 20 de surori, de pe Valea Sebeșului, care doreau să intre în mănăstire. Părintele nădăjduia să întemeieze o mănăstire de maici în Transilvania, în tradiția monahală autentică.

Urmărit de Securitate, la 15 august 1952, de praznicul Adormirii Maicii Domnului, Părintele Dometie fuge după Sfânta Liturghie. Urmărit cu câini special dresați, este ajuns din urmă. Se ascunde după un fag bătrân și se roagă lui Dumnezeu să îl acopere. Prin harul lui Dumnezeu, părintele scapă, securiștii trecând pe lângă el cu câinii, fără să-l găsească.

Le sfătuiește pe monahii să se închinovieze pentru o vreme la mănăstirile Rătești și Barbu. Părintele Dometie este transferat la Măn. Ciolanu din Episcopia Buzăului, ca director de studii și profesor la școlile monahale ale mănăstirilor Ciolanu, Rătești și Barbu.

Cerând binecuvântarea Mitropolitului Nicolae Bălan pentru a înființa o mănăstire de maici în Ardeal, acesta îl îndeamnă spre vechile așezăminte ale Ardealului. Părintele Dometie alege Râmetul, distrus de generalul Bucow în 1762, loc care fusese de curând transformat în mănăstire de maici. Le aduce aici pe ucenicele sale, pe care le va îndruma în continuare prin corespondență.

Abia prin anul 1959 este transferat la Măn. Râmet, ca preot duhovnic și paroh al bisericii din sat. Iar la 1 octombrie 1973 este încadrat oficial în postul de duhovnic al Măn. Râmet.

Părintele Dometie a fost un om al rugăciunii și un gospodar desăvârșit. Oriunde s-a aflat, a desfășurat o intensă activitate duhovnicească și administrativă. A fost numit duhovnic al mănăstirii și paroh al bisericii din satul vecin, dar slujea în cinci lăcașuri: Parohia Râmet-sat, filia Valea Uzii, Pleașa, Valea Uzii și Olteni. Erau biserici de munte, neîncălzite, risipite pe o suprafață de 40 de kilometri. A înzestrat toate aceste biserici cu icoane, cu cărți, le-a zugrăvit, le-a acoperit, adunându-i pe credincioși pentru a participa activ la viața liturgică. A reorganizat Măn. Râmet: ridică din temelie două case bisericești, ateliere supraetajate pentru secția de covoare, o trapeză cu bucătărie, un arhondaric cu

șapte camere, introduce lumina electrică și apa potabilă în încăperile mănăstirii. În anul 1969 înființează, alături de sora sa, monahia Eudoxia Manolache, muzeul mănăstirii și construiește din temelie, lângă mănăstire, o școală pentru copiii satului Râmeț, toate acestea în paralel cu intensificarea misiunii pastorale în satele și cătunele din jurul mănăstirii.

A devenit un duhovnic iubit de credincioși, căutat de multă lume pentru jertfelnicia și dragostea sa.

A trăit într-o simplitate desăvârșită. După o zi de alergare, de trudă, seara își odihnea trupul istovit într-o chilie sărăcăcioasă, pe care o împărțea cu încă doi monahi. Cel care ridicase o casă cu două etaje pentru maici nu a dorit să-și pregătească o cameră pentru sine.

Mobilierul chilei sale era compus din trei paturi de fier și trei dulapuri vechi, din scândură proastă, un spălător și un cuier. Părintele Dometie nu pune preț pe bunurile lumești.

Despre viața sfântă a Părintelui Dometie Manolache s-a scris mult, existând numeroase mărturii ale milosteniei și nevoițelor sale, dar și ale activității misionare extraordinare pe care a făcut-o în Ardeal. Cea mai evidentă trăsătură a părintelui Dometie era milostenia: dădea TOT ce avea, iar lucrul acesta îl făcea din iubire față de oameni. Milostenia lui lua uneori forme extreme, dăruind nevoiașilor tot ceea ce avea, tot ce primea de la credincioși, de multe ori luând chiar și din chiliile maicilor pentru a oferi celorlalți.

Părintele Dometie a trecut la cele veșnice fulgerător, într-o zi de duminică, 6 iulie 1975, arătând tuturor un ultim gest de jertfelnicie. În urma unor inundații, a mers împreună cu maicile să aducă alimente pentru mănăstire. Pe drumul de întoarcere s-a lăsat jos și a adormit în Domnul. Efortul pe care îl făcuse era mult prea mare față de puterile sale. La înmormântare, i-au pus în picioare sandalele maicii Anastasia Ghibu, pentru că încălțările lui erau tocite. A fost înmormântat cu dulama lui cea veche și peticită, întrucât alta nu avea.

Multe minuni a făcut în timpul vieții sale și după adormirea sa. Povestesc maicile și creștinii care i-au fost alături că era văzător cu duhul, multe din cele spuse adevărându-se. ❀

CINSTIREA SFINTEI ICOANE A MAICII DOMNULUI „PRODROMIȚA”

Icoana Maicii Domnului Prodromița, una dintre puținele icoane nefăcute de mână omenească în toată lumea ortodoxă, se află în Athos, la Schitul Prodromu, din anul 1863. Singurul schit românesc din Sfântul Munte, Prodromu (Înaintemergătorul), care ține de Mănăstirea Marea Lavră, a fost întemeiat în anul 1820 sub arhipăstoria Mitropolitului Veniamin Costachi al Moldovei și recunoscut prin hrisoavele domnești semnate de Grigorie Alexandru Ghica al Moldovei, în data de 7 iulie 1853, și de Carol I al României, în data de 19 iulie 1871.

Zidirea efectivă a ansamblului monahal de la Prodromu a avut loc între anii 1852-1866, ctitor fiind ieroschimonahul Nifon Ionescu, ajutat de ucenicul său, ieroschimonahul Nectarie.

Cuvioșii Nifon și Nectarie vin în 1863 în Moldova pentru a găsi un iconar evlavios și cu frica lui Dumnezeu, care, cu post și rugăciune să picteze o icoană a Maicii Domnului pentru Schitul Prodromu. Îl află pe bătrânul zugrav Iordache Nicolau, iconar iscusit, cu experiență, care se încumetă să picteze icoana și se apucă îndată de lucru la mănăstirea Bucium din Iași, metoc al Schitului Prodromu.

La schitul Prodromu se găsește mărturia iconarului Nicolau Iordache datată 29 iunie 1863 și iscălită cu propria sa mână, în care povestește cum s-au pictat singure chipurile din Sfânta Icoană: „... am zugrăvit această sfântă

icoană a Maicii Domnului cu însăși mâna mea, la care a venit o minune: după ce am isprăvit veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fețele Maicii Domnului și a lui Iisus Hristos. Privind eu la chipuri, cu totul a ieșit din potrivă, pentru care foarte mult m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. A doua zi, după ce m-am sculat, am făcut trei metanii înaintea Maicii Domnului, rugându-mă să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfânta ei icoană. Când m-am dus să mă apuc de

lucru, am aflat chipurile drese desăvârșit, precum se vede. Văzând această minune, n-am mai adaos a-mi pune condeiul, fără numai am dat lustrul cuviincios, deși o greșală a fost aceasta că am dat lustru la o asemenea minune”.

Icoana Maicii Domnului Prodromița este una din cele mai însemnate în biserica Șerban Vodă. Părintele Dinu spunea: „Am subliniat ani de-a rândul prezența tainică a Maicii Domnului în biserica noastră și mai ales am simțit ocrotirea ei în momentele importante ale vieții bisericii. Iată că de data aceasta, în 8 septembrie 2018, Maica Domnului ne-a coplesit din nou cu purtarea de grijă și cu prezența ei ocrotitoare. Cu câteva luni în urmă, o persoană discretă și-a arătat intenția de a dona bisericii noastre o copie a icoanei Maicii Domnului Prodromița - cea nefăcută de mână omenească. Iar această intenție a fost dusă la îndeplinire cu succes, căci după ce a fost pictată în Sfântul Munte de monahul Veniamin, icoana a fost sfințită de un sobor de preoți în Sfântul Munte și pusă spre cinstire în biserica noastră cu ocazia praznicului Maicii Domnului. Mulțumim Maicii Domnului că ne-a socotit credincioși și vrednici de un asemenea dar! (...).” ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 6-13 IULIE 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 06.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 09.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 11.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Litie, Acatist
Sâmbătă 12.07	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 13.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic) Utrenia, Sfânta Liturghie